środa, 18.01.2023

Okres Wielkanocny

Okres Wielkanocny

Okres Wielkanocny rozpoczyna się Wigilią Wielkanocną. Czas wielkanocnej radości trwa w liturgii Kościoła 50 dni i kończy się niedzielą Zesłania Ducha Świętego. Okres wielkanocny to czas odmienny od innych okresów roku liturgicznego, to jakby czas niebieski, czas wieczności włączony w wątek czasu ziemskiego. Kościół doświadcza, w tym czasie, na ile jest to możliwe, życia wiecznego, życia w chwale, w którym trwa już Jezus Zmartwychwstały, który utorował i otworzył do tego życia przejście i bramę.

Niedziela Zmartwychwstania, oktawa Wielkiej Nocy i okres wielkanocny to jakby trzy stopnie intensywności świętowania Paschy, wywyższenia Jezusa Chrystusa oraz Jego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią. Pięćdziesiąt dni, jakie upływają od Niedzieli Zmartwychwstania do uroczystości Zesłania Ducha Świętego obchodzi się w uniesieniu i radości. W sposób szczególny, w tym czasie, uwaga Kościoła skupiona jest na kontemplacji tajemnic związanych z ukazywaniem się Zmartwychwstałego Jezusa.

Można zatem stwierdzić, że Okres Wielkanocny to jedna „Wielka Niedziela". I dlatego każda z siedmiu niedziel tego okresu nosi nazwę: „Niedziela Wielkanocna", a nie jak niektórzy mówią: niedziela „po Wielkanocy". Jest to jakby jeden „Wielki Dzień" rozłożony na siedem radosnych niedziel, „dzień, który uczynił Pan" (Ps 119, 24). Mamy się wszyscy radować w nim i weselić. Trwa w tym okresie, jak pisał Jan Paweł II: ten Jeden Dzień, który uczynił Pan, Dzień, który jest dziełem Bożej mocy objawionej w Zmartwychwstaniu Chrystusa. Zmartwychwstanie jest początkiem nowego Życia i nowego Czasu. Jest początkiem nowego Człowieka i nowego Świata .

Ostatnich dziewięć dni Okresu Wielkanocnego zmienia nieco swój charakter, kiedy modlimy się o przyjście Ducha Świętego, by zstąpił i odnowił oblicze „ziemi, tej ziemi", na której żyjemy. Dlatego od Wniebowstąpienia do Zesłania Ducha Świętego, trwamy jak uczniowie w wieczerniku wraz z Maryją, na modlitwie, oczekując przyjścia Ducha Świętego. Stajemy się zatem świadkami Wniebowstąpienia Jezusa, po czym Kościół trwa, niczym jak Apostołowie i Maryja, w sali na górze – oczekując Zesłania Ducha Świętego. Te, podobnie jak i inne wydarzenia zbawcze, miały miejsce w historii tylko jeden raz i jako takie nigdy się nie powtórzyły. Jednak dzięki działaniu Ducha Świętego, w sposób sakramentalny, stają się one obecne za każdym razem, kiedy Kościół celebruje je w liturgii.

Oktawa Wielkanocy

Okres Wielkanocny ma również swoją oktawę. W poszczególnych dniach, po Wielkiej Nocy, czytamy w liturgii Słowa, podczas Eucharystii, fragmenty Ewangelii o tzw. Chrystofaniach – czyli o poszczególnych objawieniach się Zmartwychwstałego Jezusa. Sam pusty grób jest tylko jednym z elementów wskazujących na ten fakt Zmartwychwstania. Natomiast zasadniczym dowodem jest dopiero fakt pojawiania się Zmartwychwstałego: od pierwszego dnia, kiedy Jezus przyszedł do Wieczernika do Apostołów, żeby im przekazać władzę odpuszczenia

grzechów, potem chodzi do niego spotkania z kobietami, z uczniami w drodze do Emaus, z uczniami, którzy byli nad Jeziorem, gdzie łowił ryby, a skończywszy na spotkaniu w Wieczerniku z Apostołami i niewiernym Tomaszem. Wszystkie te zdarzenia są właśnie Chrystofaniami, czyli pojawianiem się Chrystusa po Zmartwychwstaniu. W związku z tym te wszystkie Chrystofanie są czytane w oktawie Wielkiej Nocy.

Zakończeniem oktawy jest II Niedziela Wielkanocna, zwana –Niedzielą Miłosierdzia (Świętem Miłosierdzia). Wypełniając prośbę samego Jezusa, zapisaną przez św. s. Faustynę, Kościół ustanowił Święto Miłosierdzia Bożego. Jezus powiedział: Pragnę, aby było święto Miłosierdzia. Chcę, aby ten obraz, który wymalujesz pędzlem, żeby był uroczyście poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, ta niedziela ma być Świętem Miłosierdzia. Pragnę, ażeby kapłani głosili to wielkie Miłosierdzie Moje względem dusz grzesznych. Niech się nie lęka zbliżyć do mnie grzesznik. Palą Mnie płomienie Miłosierdzia, chcę je wylać na dusze ludzkie. Pragnę, aby Święto Miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrzności Miłosierdzia Mego, wylewam całe morze łask za dusze, które zbliżą się do źródła Miłosierdzia Mojego. Która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii św., dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar (Dzienniczek, nr 49). Pan Jezus podał również racje, dla których żąda ustanowienia tego święta: Dusze giną mimo Mojej gorzkiej męki. Daję im ostatnią deskę ratunku, to jest Święto Miłosierdzia Mojego. Jeżeli nie uwielbią Miłosierdzia Mojego, zginą na wieki (nr 965). W IV Niedzielę Wielkanocną obchodzimy niedzielę, nazywaną Niedzielą Dobrego Pasterza. W tym dniu Ewangelia ukazuje Jezusa jako Dobrego Pasterza, który daje swoje życie za owce. W dniu tym Kościół modli się w sposób szczególny za powołanych i o nowe powołania do służby kapłańskiej.

Wniebowstąpienie Pańskie

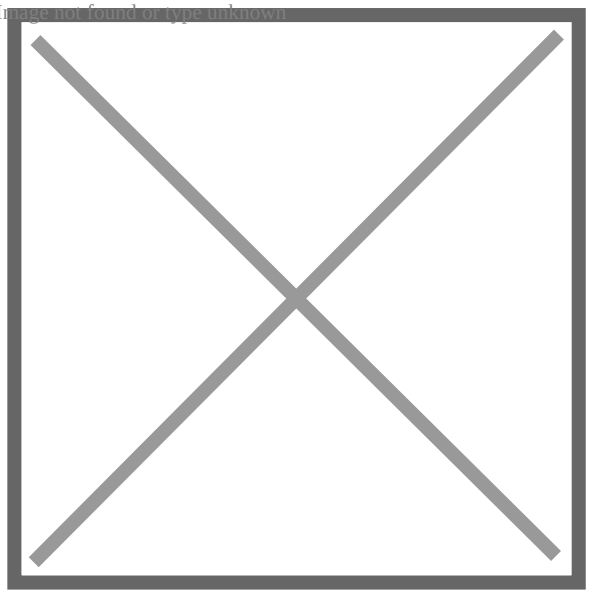

W 40 dniu po Wielkanocy obchodzimy Wniebowstąpienie Pańskie, o którym czytamy w Dziejach Apostolskich. Jest to uroczystość znana już w wieku IV. Tradycja mówi, że Pan Jezus po swoim ziemskim życiu wstąpił do nieba jako Bóg i człowiek. Do niedawana Wniebowstąpienie było obchodzone w liturgii Kościoła w czwartek, bo wtedy wypadał właśnie 40-ty dzień po Zmartwychwstaniu, ale obecnie zostało ono przeniesione na siódmą niedzielę wielkanocną(decyzja Konferencji Episkopatu Polski z 2003 r.). To przeniesienie świętowania Wniebowstąpienia ma na celu podkreślenie rangi tej Uroczystości. Wniebowstąpienie jest dniem królewskiej intronizacji Chrystusa, triumfem, jaki gotuje swojemu Synowi Ojciec Niebieski. Chrystus wstępujący do nieba jest Zmartwychwstałym Jezusem żyjącym w sposób nowy i inny: A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata (Mt 28,20); dlatego pożyteczne jest dla was Moje odejście. Bo jeżeli Ja nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was (J 16,7).

Zesłanie Ducha Świętego

Biblia informuje, że po tych wydarzeniach Wniebowstąpienia Apostołowie trwali wraz z Maryją na modlitwie w oczekiwaniu na przyobleczenie w moc z wysoka (por. Dz 2,1). Z modlitewnej refleksji nad tym wydarzeniem zrodziło się nabożeństwo nowenny przed Zesłaniem Ducha Świętego, przygotowujące Kościół do głębszego przeżycia uroczystości przyjścia Pocieszyciela. Dlatego od piątku po 40-tym dniu od Zmartwychwstania rozpoczyna się 9-dniowa nowenna przed Zesłaniem Ducha Św. W 50 dniu po Zmartwychwstaniu Kościół obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Chrystus zapewniał swoich uczniów: Moje odejście z tego świata jest konieczne, jeśli nie odejdę do Ojca, nie poślę wam Ducha Pocieszyciela. Dlatego Zesłanie Ducha Świętego – to jest owoc całej Tajemnicy Paschalnej.

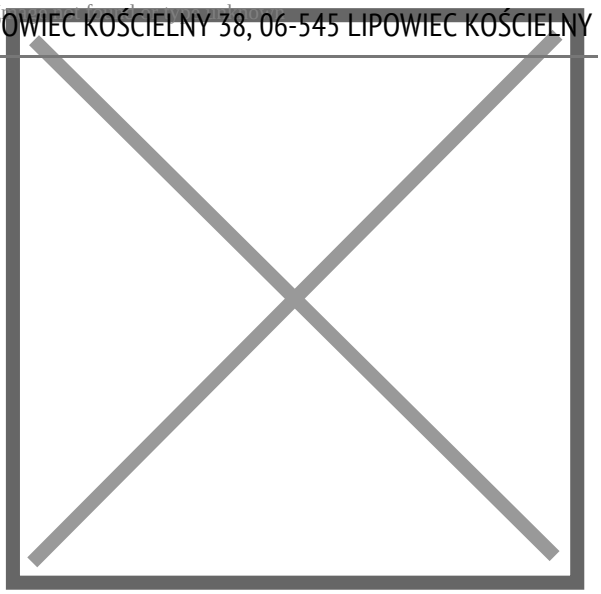

Niedziela Zesłania Ducha Świętego przypomina początki Kościoła i posłannictwo Parakleta do ludzi każdego języka, ludu i narodu. Duch Święty – Pocieszyciel wciąż działa, wciąż udziela swoich darów, które również dzisiaj mogą dokonywać cudu przemiany naszego życia. Nie zmarnujmy ich!!! Dzień Zesłania Ducha Św. kończy liturgiczny okres Wielkanocny.

Droga Światła – *Via Lucis*

DROGA ŚWIATŁA - jest to nabożeństwo odprawiane w okresie wielkanocnym, oparte na rozważaniu wydarzeń od Zmartwychwstania Pańskiego do Zesłania Ducha świętego. Powstało ono we Włoszech w 1988 roku w rodzinie salezjańskiej. Inspiracją do jego powstania były freski z katakumb św. Kaliksta w Rzymie, przedstawiające Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, który przechodzi z ciemności do światła (stąd nazwa: Droga Światła). W latach 90. nabożeństwo było stopniowo rozpowszechniane na całe Włochy.

Droga Światła została umieszczona w oficjalnym modlitewniku na Wielki Jubileusz Roku 2000. W 2002 roku została oficjalnie zatwierdzona przez rzymską Kongregację ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów. Od tamtego czasu w wielu parafiach na świecie wprowadzono jej odprawianie.

Głównym celem tego nabożeństwa jest podkreślenie znaczenia czasu wielkanocnego w Kościele. Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest dla chrześcijan kluczowym wydarzeniem w przeżywaniu wiary, jednak brakuje rozważania tej tematyki poza liturgią Mszy św. Dlatego nabożeństwo DROGI ŚWIATŁA ma uzupełnić tę lukę. DROGA ŚWIATŁA i DROGA KRZYŻOWA korespondują ze sobą, uzupełniają się nawzajem. O ich podobieństwie przypominają łacińskie nazwy: VIA CRUCIS (droga krzyża) i VIA LUCIS (droga światła). Bo gdyby Droga Krzyżowa naprawdę kończyła się na stacji XIV, zatrzymując nas przy pogrzebie Pana Jezusa, to rzeczywiście nasza wiara byłaby bez sensu, daremna. Intuicja podpowiedziała więc chrześcijanom konieczność dobudowania stacji XV, czyli tak naprawdę DROGI ŚWIATŁA – przynoszącej zarówno nadzieję Niedzieli Zmartwychwstania Chrystusa, jak i radości Zesłania Ducha św., które to wydarzenia zapowiadają i nam, grzesznym ludziom, niezwykłą perspektywę Życia.

A zatem DROGA ŚWIATŁA zaprasza nas, abyśmy byli świadkami i stróżami wielkanocnego poranka nadziei i by to nasze życie było życiem w ŚWIETLE! Módlmy się, by ta DROGA ŚWIATŁA stała się dla nas prawdziwym i autentycznym spotkaniem ze ZMARTWYCHWSTAŁYM CHRYSTUSEM: naszym ŚWIATŁEM i NADZIEJĄ.

DROGA ŚWIATŁA składa się z 14 stacji:

1. Jezus powstał z martwych (Łk 24,1-6)
2. Apostołowie przybywają do pustego grobu (J 20,1-8)
3. Jezus objawia się Marii Magdalenie (J 20,11-18)
4. Jezus objawia się uczniom na drodze do Emaus (Łk 24,13-27)
5. Uczniowie rozpoznali Pana przy łamaniu chleba (Łk 24,28-35)
6. Zmartwychwstały Pan objawia się wspólnocie uczniów (Łk 24,36-45).
7. Jezus przekazuje Kościołowi dar pokoju i pojednania (J 20,19-23)
8. Zmartwychwstały Pan umacnia wiarę Tomasza (J 20,24-29)
9. Spotkanie z Panem nad brzegiem Jeziora Tyberiadzkiego (J 21,4-12)
10. Pan przebacza Piotrowi i zawierza mu swoją owczarnię (J 21,15-19)
11. Wielkie rozesłanie uczniów przez Jezusa (Mt 28,16 20)
12. Jezus wstępuje do nieba (Mk16,14-20)
13. Uczniowie z Maryją oczekują na zesłanie Ducha Świętego (Dz 1,10-14)
14. Jezus posyła Kościołowi Ducha Świętego (Dz 2,1 6.)

Uroczystości i święta w okresie wielkanocnym

- Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego;

- II Niedziela Wielkanocna - święto Miłosierdzia Bożego;

- IV Niedziela Wielkanocna - Niedziela Dobrego Pasterza;

- VII niedziela Wielkanocy - Wniebowstąpienie Pańskie;

- 23 kwietnia – uroczystość św. Wojciecha, patrona Polski;

- 25 kwietnia – święto św. Marka, Ewangelisty;

- 29 kwietnia – święto św. Katarzyny Sieneńskiej, patronki Europy;

- 3 maja – uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, głównej Patronki Polski;

- 6 maja – święto świętych Apostołów Filipa i Jakuba;

- 8 maja – uroczystość św. Stanisława, patrona Polski;

- 14 maja – święto św. Macieja, Apostoła;

- 16 maja – święto św. Andrzeja Boboli, patrona Polski;

- 31 maja - Święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny;

- 50 dni po Wielkanocy - Uroczystość Zesłania Ducha Świętego.

- poniedziałek po Uroczystości Zesłania Ducha św. - Matki Bożej Matki Kościoła